

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

'S-GRAVENHAGE, 17 maart
Javastraat 68

1950

PA 7177/18 D

No. 81449

Bijl.: één

G E H E I M

Betr.: Chinees propaganda
geschrift "De Volkseeuw"
(Yam Man Sai Ki)

Met verwijzing naar mijn geheim schrijven van 27 Februari j.l., no.80062, handelende over het in hoofde dezes vermelde onderwerp, heb ik de eer Uwe Excellentie hiernevens aan te bieden een nader rapport over de inhoud van enkele volgende nummers van het te Amsterdam uitgegeven blad "Yam Man Sai Ki".

In het bijzonder moge de aandacht worden gevestigd op de voortgezette actie tegen de vertegenwoordigers van de Chiang Kai Shek-regering en op het vermelde over de instructies aan de Chinese consulaire diensten in het buitenland, die afkomstig zouden zijn van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de Chiang-regering.

Voor wat betreft de beschouwingen in het zevende nummer van de "Yam Man Sai Ki" over de door de Chinese Ambassade te 's-Gravenhage beheerde gelden moge verwezen worden naar mijn zeer geheime brieven van 31 October 1949 en 18 Januari 1950, respectievelijk genummerd 72512 en 77897.

HET HOOFD VAN DE DIENST,

Mr.L.Einthoven.

AAN:

Z.E.de Minister President,
Z.E.de Minister v.Binnenlandse Zaken,
Z.E.de Minister v.Buitenlandse Zaken,
Z.E.de Minister v.Justitie,
Z.E.de Minister v.Uniezaken en Overzeese
Rijksdelen,

te

'S-GRAVENHAGE.

Betr.: het blad "Yam Man Sai Ki"

In het vierde nummer van het blad wordt kritiek geleverd op de valse geruchten, die afkomstig zijn van de reactionnaire groep. In de publicaties van deze groep valt een samenhang te constateren, aldus de redacteur Chen Shi Man.

Het komt n.l. herhaaldelijk voor, dat bepaalde valse geruchten zowel gelijktijdig vanuit Amerika, Hongkong, Singapore en Java worden gepubliceerd. Vaak gebeurt het, dat men het daarbij doet voorkomen, dat deze geruchten zijn ontleend aan brieven van familieleden in China. Hierbij speculeert men er op, dat bij de emigranten onrust en bezorgdheid wordt opgewekt over het lot van hun familie in China. Daarbij ontzien deze reactionnaires zich niet, de feiten van het steeds verder voortschrijdende revolutie-proces in China te verdraaien, waarbij zij misbruik maken van woorden als gezinsspreiding, vrouwenmobilisatie, vordering van voedsel en woningen, vrouwenverkrachting, grondverdeling, dwangarbeid en dergelijke. De bedoeling hiervan is verder om het vertrouwen van de Chinese emigranten in de Volksregering te schokken.

Dit alles wordt genoemd de laatste stuiptrekking van de aanhangers der nationale Chinese regering, waarbij wordt opgemerkt, dat zij de strijd op het slagveld reeds hebben verloren, in de politiek faalden en op internationaal terrein geen stand konden houden.

In de bevrijde gebieden kon niets worden bereikt met deze laster-campagnes; daarom worden deze thans beproefd op de Chinese emigranten.

Volgens één der in het vierde nummer opgenomen persberichten worden in Amerika onder leiding van intellectuele Chinezen (in Chicago en Boston) gelden ingezameld voor de bevrijdingsstrijd in China. Het streven is er op gericht, dat elke in Amerika wonende Chinese één dollar bijdraagt.

In het vijfde nummer van de "Yam Man Sai Ki" (De Volkseeuw) wordt onder meer medegedeeld, dat wel spoedig een officiële bekendmaking van de Nederlandse Regering zal komen, waarbij zij de Chinese Volksrepubliek erkent. Hierop vooruitlopende zegt de redacteur, dat de erkenning door Nederland blijk geeft van een ruime blik en een juiste kijk op de internationale verhoudingen.

De erkenning wordt een verheugende gebeurtenis genoemd, waarbij echter niet vergeten mag worden, dat daarmee een belangrijke taak op de schouders der in Nederland verblijvende Chinezen is komen te rusten. Zo zal ook hier in Nederland moeten worden afgerekend met de organisatie der Chiang-vertegenwoordigers, waarmede echter niet wordt bedoeld, dat moet worden afgerekend met personen. Hierbij wordt de vraag gesteld, of een afrekening wel nodig of noodzakelijk is en als antwoord volgt dan, dat dit in China na de bevrijding heel anders is gegaan. Daar voelde het lang verdrukte volk zich als het ware bevrijd van een druk van de grote heren, zoals groot-grondbezitters, bandieten, corrupte personen en dergelijke en het volk wilde toen korte metten met hen maken. Dit wordt genoemd een in de geschiedenis der revolutie herhaaldelijk voorkomend en onvermijdelijk verschijnsel, wat echter in het buitenland niet kan en nag worden toegepast.

De vertegenwoordigers van de reactionnaire partij in het buitenland hebben zich ook aan de vorengenoemde feiten schuldig gemaakt, doch zij zijn als diplomaten onschendbaar. "Het is niet onze wil om hen te verguizen, daar wij er van overtuigd zijn, dat de door hen bedreven feiten tegen het Chinese volk en de Chinese volksregering te gelegener tijd op wettige wijze vereffend zullen worden. Voorlopig zal moeten worden volstaan met het doen onderzoeken van de gemaakte

fouten der reactionnaire groepen en deze zullen door het onderzoek in een juist daglicht worden gesteld. Het geheel zal gelijk staan met een grote "schoonmaakbeurt".

De vroegere reactionnaire bureaucraten hebben vaak de gemaakte fouten niet willen of kunnen begrijpen omdat zij het begrip "zelf-critiek" niet kenden. Niet zij, maar steeds was het volk fout. De ambtenaren konden als het ware strafloos brandstichten, doch het volk mocht zonder daarvoor gestraft te worden zelfs nog geen lamp aansteken. Thans is dat alles anders en is de tijd van het volk aangebroken. Het vaderland en de regering zijn thans van het volk. Wij - het volk - zullen thans oordelen en afrekenen. Aan ons thans om dit alles te onderzoeken, opdat in de toekomst door onze vertegenwoordigers niet meer dezelfde fouten zullen worden gemaakt. Alleen door dit onderzoek kan het betere nieuwe China geboren worden. Reeds herhaaldelijk is in China de vernieuwing mislukt, omdat het oude kwaad niet voldoende werd uitgeroeid en de reactionnaire groepen vaak ondergronds konden blijven doorwerken. Dit mag thans echter niet het geval zijn, daar anders de vele offers van goed en bloed door de revolutionaire strijders gebracht, andermaal vergeefs zouden zijn geweest en het geheel een herhaling zou worden van vroeger gemaakte fouten.

Ook in het vijfde nummer van "De Volkseeuw" komen talrijke persberichten voor. Volgens één daarvan spoort de Chinese Volksregering de Overzee-Chinezen aan om geld te zenden aan hun familie in China. Hierbij wordt opgemerkt, dat de Chinese emigranten hierbij veel moeilijkheden ondervinden van de imperialistische en reactionnaire groepen in de landen waar zij verblijven.

Een ander bericht behelst, dat de Nederlandse regering tevreden zou zijn over de erkenning van de Verenigde Staten van Indonesië door Rusland.

Verder wordt gemeld, dat in Indonesië 20.000 communisten zijn vrijgelaten en dat daar communistische organisaties mogen bestaan, mits zij de orde niet verstoren.

Verwacht wordt - aldus het blad - dat de Sowjet-Unie een even grote delegatie naar Indonesië zal zenden als zij (indertijd) naar Bangkok heeft gezonden.

Het zesde nummer van de "Yam Man Sai Ki" bespreekt de lasterpraatjes, die worden verspreid over het verdrag dat tussen de Chinese Volksrepubliek en Sowjet-Rusland tot stand is gekomen. Iets bijzonders valt hierover in dit rapport niet op te merken behoudens dan de verzekering, dat door de overeenkomst van wederkerige bijstand beveiliging van de wereldvrede tot stand is gekomen.

De belangstelling van de redacteur van de "Yam Man Sai Ki" voor de door de communisten gepropageerde wereldvrede komt ook tot uitdrukking door vermelding van berichten over de vredesacties in de verschillende landen en over de acties tegen het lossen van Amerikaanse wapenzendingen voor West-Europa.

In het zevende nummer (van 1 Maart 1950) van de "Yam Man Sai Ki" wordt wederom geschreven over de vertegenwoordigers van de Nationale regering. In het bewuste artikel wordt onder andere gezegd: Wij zijn op de hoogte van de instructies, welke door het ministerie van Buitenlandse Zaken van de Chiang-regering op Formosa werden gezonden aan de Chinese consulaire diensten in het buitenland. Deze diensten - aldus deze instructies - dienen hun tactiek en methoden te wijzigen, zulks naar gelang de nieuwe Chinese regering al of niet wordt erkend door het land waar zij verblijven. M.a.w. wanneer een land het nieuwe China van Mao Tse Tung niet erkent, kan op de oude wijze met de werkzaamheden worden voortgegaan. Wordt echter de communistische Chinese regering erkend, dan moeten de consulaten worden gesloten. De bescheiden en verdere bezittingen van deze te sluiten

consulaten moeten, zo dit mogelijk is, worden overgebracht naar de consulaten van het dichtstbijzijnde land, dat de Chinese communistische regering niet erkent. Ook kunnen deze bescheiden en bezittingen worden opgezonden naar de Chinese nationale regering op Formosa, dan wel in bewaring worden gegeven aan consulaire vertegenwoordigers van een bevriende regering. Onroerende goederen en bezittingen kunnen worden verkocht en de opbrengst hiervan kan worden aangewend ter bestrijding van eventuele noodzakelijke uitgaven. Alle diplomatieke ambtenaren en vertegenwoordigers zullen zoveel mogelijk naar China (Formosa ?) terugkeren en behouden hun "status".

Deze instructies van de pseudo Chinese regering vernielen de diensten van China in het buitenland. Zij vernielen mede het Chinese volksbezit in den vreemde. Wij Overzee-Chinezen - aldus het artikel - mogen dit alles niet zo maar zonder meer lijdzaam aanzien en geheel werkloos blijven. Zolang het Chinese gezantschap en de consulaire diensten in Nederland nog niet de zijde hebben gekozen van de nieuwe Chinese regering, zolang dienen wij deze volksplicht te vervullen en moet door ons de afrekening ter hand worden genomen. Wij moeten trachten instellingen in het leven te roepen voor het brengen van verbetering in ons lot en voor bescherming van ons gemeenschappelijk bezit.

En verder wordt in het artikel gezegd:

Hoewel de dagen der nationale regering zijn geteld en zij aan de grens van de ondergang staat, blijft de deur voor de ambtenaren die ook thans nog tot inkeer komen, open staan. Ook voor de ambtenaren en vertegenwoordigers van het Chinese gezantschap en de consulaten in Nederland is het nog niet te laat op hun schreden terug te keren. Zoals de volks-regering reeds meerdere malen heeft bekend gemaakt, zullen de hoofdschuldigen ter verantwoording worden geroepen. Degenen echter, die onder dwang handelden zullen vrij uitgaan en niet onderzocht (veroordeeld) worden. Zij, die zich verdienstelijk hebben gemaakt zullen daarvoor worden beloond. Dit zijn geen holle phrasen, doch het is de waarheid. Zij die blijven volharden in hun dwaling en zich op deze wijze afscheiden van de volksregering zullen de wrange vruchten hiervan plukken. Men zegge dan niet, dat de volksregering - het volk - niet rechtvaardig of vergevingsgezind is geweest.

Zaak is dus de bescheiden en documenten van de Chinese diplomatieke diensten zorgvuldig te bewaren. Bezittingen of goederen, die het eigendom zijn van de Chinese gemeenschap, mogen niet worden verkocht of op andere wijze worden vervreemd. De gezantschaps-gebouwen en consulaten moeten intact worden gelaten. De ambtenaren en vertegenwoordigers moeten hunne functies blijven vervullen, zolang de centrale volksregering geen andere personen heeft gezonden of aangewezen om de diensten over te nemen.

Het Chinese gezantschap in Nederland beheert nog staatsgelden van de Chinese emigranten. Dit bedrag, aanvankelijk groot 20.000 pond sterling, was bestemd voor het lenigen van de noden en de behoeften van in Nederland verblijvende behoeftige Chinese zeelieden en emigranten. Een deel van deze gelden zou mede beschikbaar zijn gesteld om in Nederland verblijvende ouden van dagen en hulpbehoevende Chinezen naar China terug te zenden. Deze gelden werden beheerd door ambtenaren van de consulaire dienst en enige vertegenwoordigers van de Chinese emigranten. Tienduizend pond zou zijn besteed voor behoeftige in nood verkerende Chinezen op Java, voor de werklozen in Nederland, terwijl ook enige oude Chinezen vanuit Nederland naar China werden teruggezonden. Het resterende bedrag zou derhalve nog voor het oorspronkelijke doel beschikbaar moeten zijn.

In de laatste maanden hebben verschillende vertegenwoordigers van Chinese emigranten-verenigingen bij de Chinese gezant te Den Haag meerdere malen er op aangedrongen, het restant van deze gelden over te dragen aan de Chinese emigranten-verenigingen in Nederland opdat deze gelden zullen kunnen worden aangewend voor het lenigen van de noden der behoeftige Chinezen. Al de daartoe ingestelde pogingen wa-

ren echter tevergeefs en nu ook vóór de erkenning van de nieuwe Chinese regering door Engeland de daar ondergebrachte gelden met een soortgelijke bestemming eveneens aan de Nederlandse Bank (hier wordt kennelijk bedoeld de Nederlandse Handelsbank) werden overgemaakt, kan het Chinese gezantschap in Nederland ook hierover uiteindelijk naar verkiezen beschikken.

Na het beëindigen van de 2de wereldoorlog werd door de "Aziatische Petroleum Cie" (mogelijk is hier bedoeld de Nederlandse Tankboot Mij.) aan verschillende Chinese zeelieden een schadevergoeding van meerdere duizenden guldens uitbetaald. (Hier wordt vermoedelijk bedoeld een schadeloosstelling voor de nabestaanden van omgekomen Chinese zeelieden door de Ned. Tankboot Mij.). Deze aangelegenheid werd geregeld door de Chinese gezant te Den Haag, aan wie de gelden in beheer werden afgedragen.

Vrijwel onmiddellijk na deze laatste oorlog verzochten vele in Nederland verblijvende Chinezen aan de Chinese gezant gelden over te maken aan hun familie in China. Van deze gelden tot een vrij hoog bedrag verscheen tot dusver nog geen verantwoording, zodat iedere controle hierop ontbreekt.

Begin Januari van dit jaar werd het Chinese consulaat te Amsterdam gesloten. Alle bescheiden op dit consulaat aanwezig werden overgebracht naar het Chinese gezantschapsgebouw te Den Haag. De vraag dient hierbij te worden gesteld, of wel alle daar aanwezige bescheiden werden overgebracht en b.v. een gedeelte daarvan niet werd vernietigd.

De voormalige waarnemend Chinese consul te Amsterdam, CHENG Chang Chi, heeft zijn salaris tot een bedrag van 2000 dollar op de consulaire bezittingen ingehouden, wat tenslotte door de heren zelf verantwoord moet worden, doch wij achten het onze plicht - aldus besluit het artikel - hierop de aandacht te vestigen, opdat ook dit mettertijd zal kunnen worden onderzocht.

In het blad wordt onder de persberichten tenslotte medegedeeld, dat thans geld naar de Chinese Volksrepubliek gezonden kan worden via de Nan-Yang Commercial Bank te Hongkong.
